Súd:	Okresný súd Bratislava I
Spisová značka:	8C/45/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1114206032
Dátum vydania rozhodnutia:	01. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Otília Doláková
ECLI:	ECLI:SK:OSBA1:2015:1114206032.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave v konaní pred samosudkyňou JUDr. Otíliou Dolákovou, v právnej veci navrhovateľa: U. F., bydlisko F. Č.. X, XXX XX F., zastúpený právnou zástupkyňou: JUDr. Ivana Hauerlandová, PhD., advokátka, Matejkova č. 8, 841 05 Bratislava, proti odporcovi 1: Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s., Dostojevského rad č. 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700, odporcovi 2: R. Z., bydlisko U. Č.. XXX, U. XXX XX, okres T., zastúpený právnym zástupcom: Advokátska kancelária TIMAR partners, s. r. o., Štúrova č. 42, 927 01 Šaľa, o zaplatenie nemajetkovej ujmy a iné, takto

r o z h o d o l :

Odporcovia 1 a 2 sú povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 74 954, 73 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 21 792, 55 eur od 13. 06. 2012 až do 02. 04. 2014, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 15 875, 02 eur od 03. 04. 2014 až do zaplatenia, a to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd o trovách konania rozhodne samostatným uznesením do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 02. 03. 2006 sa navrhovateľ v zastúpení svojím splnomocneným zástupcom domáhal od odporcu zaplatenia sumy spolu 3 097 500.- Sk ako bolestného (1 462 500.- Sk) a sťaženia spoločenského uplatnenia (1 635 000.- Sk), a to titulom podľa ustanovenia § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb. náhrady trov konania.

Počas konania právny zástupca návrhom doručeným súdu dňa 09. 12. 2013, čl. 424, s poukazom na závery súdom vykonaného znaleckého dokazovania súdnym znalcom MUDr. U. O., navrhol zmenu návrhu v časti petitu tak, že odporcovi sa ukladá povinnosť zaplatiť navrhovateľovi zvýšenú náhradu za bolesť vo výške 48 733, 32 euro a za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 45 508, 86 euro, spolu vo výške 94 242, 18 euro. Súd písomne vyhotoveným uznesením zo dňa 08. 01. 2014, čl. 519, pripustil tento návrh na zmenu návrhu v časti petitu tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi zvýšenú náhradu za bolesť vo výške 48 733, 32 euro a za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 45 508, 86 euro, spolu 94 242, 18 euro.

Navrhovateľ vo svojom návrhu uviedol, že dňa 27. 06. 2002 v čase od 14. 30 hod. do 15. 30 hod. došlo v obci Jablonica k dopravnej nehode. K tejto dopravnej nehode došlo tak, že mikrobus zn. R. N. N., EČ F. XX- XX, ktorý riadil vodič L. V. a osobné motorové vozidlo zn. Š. I., EČ B. XXX R., ktorý riadil vodič Š. U. sa zrazili. Navrhovateľ cestoval v mikrobuse. Mikrobus bezprostredne po zrážke zišiel z cesty a narazil do rodinného domu stojaceho pri ceste. Na základe vyšetrovania tejto dopravnej nehody Okresným úradom vyšetrovania PZ v Senici bolo zistené, že dopravnú nehodu spôsobil vodič osobného motorového vozidla Š. U., ktorý pri dopravnej nehode utrpel smrteľné zranenia

následkom ktorých na druhý deň po dopravnej nehode zomrel. Preto uznesením Okresného úradu vyšetrovania PZ v Senici č. Č.:D.-XXX/XXXX zo dňa 10. 09. 2002 bolo trestné stíhanie zastavené, lebo trestné stíhanie proti tomu kto zomrel je neprípustné. Pri dopravnej nehode utrpel navrhovateľ, ako spolujazdec v mikrobuse, vážne poškodenie zdravia - subtrochnaterickú zlomeninu (zlomeninu krčku pravej nohy), rozstup lonovej spony, trieštivú zlomeninu stehennej kosti, zlomeninu okraja acetabula, posun panvy do asymetrickej polohy, poškodenie kolenného kĺbu, tiahlu a hlbokú reznú ranu na pravom stehne. Bezprostredne po dopravnej nehode navrhovateľ absolvoval náročnú a komplikovanú operáciu spojenú s voperovaním osteosyntetického materiálu (gamaklinec zaistený proximálne i distálne). V decembri 2003 absolvoval navrhovateľ ďalšiu operáciu za účelom extrakcie osteosyntetického materiálu. Po týchto komplikovaných operáciách navrhovateľ prešiel časovo dlhodobým a náročným liečebným procesom - medikamentóznou liečbou, rehabilitáciami, liečeniami. Zranenia, ktoré utrpel navrhovateľ pri dopravnej nehode, i napriek dvom operáciám a dlhodobému liečebnému procesu, zanechali na navrhovateľovi trvalé následky - skrátenie pravej dolnej končatiny až o 5 cm, rozsiahla keloidná jazva v oblasti pravej koxi, asymetria panvy, ťažké obmedzenie pravého bedrového kĺbu, obmedzenie pohyblivosti a kývavosti pravého kolenného kĺbu, hypotrofia stehenného svalu, poúrazové opuchy, vizuálne poškodenie tela, bolesť chrbtice, tŕpnutie a tuhnutie zranenej končatiny, pretrvávajúce bolesti, poruchy spánku, poruchy osobnosti (pocit menejcennosti, nedokonalosti, nepotrebnosti). Navrhovateľ od začiatku používa barlu a ortopedickú obuv. Jeho poškodenie zdravia je viditeľné. Od dopravenej nehody sa život navrhovateľa úplne zmenil, a už sa nevrátil do pôvodnej podoby. Navrhovateľ po dopravnej nehode už nemohol žiť tak ako pred dopravnou nehodou. Pred dopravnou nehodou bol navrhovateľ zdravý, nemal žiadne zdravotné problémy, žil aktívny spoločenský, kultúrny, športový a rodinný život. Jeho životný štýl pred dopravnou nehodou bol aktívny, všestranný, optimistický. Vo svojom živote je následkom poškodení navrhovateľ odkázaný na pomoc manželky a širšej rodiny. Nemôže športovať, spoločenské aktivity môže absolvovať len obmedzene s pomocou manželky, nemôže viesť osobné motorové vozidlo, nosiť ťažké veci, dlho chodiť, robiť rýchle pohyby. Pred dopravnou nehodou pôsobil navrhovateľ ako živnostník. Živnosť vykonáva i po dopravnej nehode, ale obmedzene, pretože nemôže vykonávať aktívnu fyzickú činnosť, čo sa odrazilo i na jeho príjmoch. Inú prácu si navrhovateľ nemôže nájsť, pretože s takýmto poškodením zdravia, ktoré ho obmedzuje pri pracovnom výkone ho nikto nezamestná. Navrhovateľ sa v tomto konaní domáha od odporcu zaplatenia zvýšeného bolestného, pričom základné bolestné predstavuje podľa posudku o bolestnom MUDr. L. Č. zo dňa 09. 12. 2002 v spojení s posudkom o bolestnom MUDr. L.Á. Č. zo dňa 13. 11. 2004 spolu 487, 5 bodu. Jeden bod za bolesť predstavuje podľa vyhlášky č. 32/1965 Zb. sumu 60.- Sk. Ohodnotenie 487,5 bodov tak predstavuje sumu 29 250.- Sk. Odporca zaplatil navrhovateľovi ako náhradu za bolesť z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poisteného dňa 28. 03. 2003 sumu 22 500.- Sk a dňa 15. 12. 2004 sumu 900.- Sk, spolu tak zaplatil náhradu za bolesť vo výške 23 400.- Sk. Navrhovateľ sa ďalej týmto návrhom domáha proti odporcovi zaplatenia zvýšeného sťaženia spoločenského uplatnenia, ktoré predstavuje podľa obodovania v posudku o sťažení spoločenského uplatnenia MUDr. L. Č. zo dňa 18. 07. 2003 v spojení s ďalším posudkom o sťažení spoločenského uplatnenia MUDr. L. Č. zo dňa 13. 11. 2004 545 bodov. Jeden bod za sťaženie spoločenského uplatnenia predstavuje podľa vyhlášky č. 32/1965 Zb. sumu 60.- Sk. Ohodnotenie 545 bodov tak predstavuje sumu 32 700.- Sk. Odporca zaplatil navrhovateľovi ako náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poisteného dňa 15. 12. 2004 sumu 4 950.- Sk a dňa 06. 04. 2005 sumu 22 500.- , spolu tak zaplatil sumu 27 450.- Sk. Oba odporcom zaplatené nároky v základnom rozsahu sú vzhľadom na ujmu spôsobenú poškodením na zdraví navrhovateľovi, jeho liečením, odstraňovaním následkov poškodenia, dôsledkami poškodenia zdravia navrhovateľa, vek a súčasný zdravotný stav navrhovateľa, nepriaznivé následky poškodenia zdravia na uspokojovanie základných životných potrieb navrhovateľa, obmedzenie života navrhovateľa v bežnom živote, neprimerane nízke. Odporcom zaplatené sumy nepokryli ani len sčasti finančné náklady, ktoré navrhovateľ mal, má a bude mať do konca života v súvislosti so zmierňovaním dôsledkov poškodenia zdravia navrhovateľa. Vzhľadom na tieto skutočnosti sa navrhovateľ v predmetnom konaní domáha podľa ustanovenia § 7 ods. 1, 2 vyhlášky č. 32/1965 Zb. zvýšenia odškodnenia za bolesť a zvýšenia odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia každého nároku o 50 násobok sumy zodpovedajúcej základnému bodovému ohodnoteniu.

Odporca sa k návrhu vyjadril písomným podaním doručeným súdu dňa 28. 09. 2006, čl. 58. V tomto vyjadrení i počas konania odporca uvádzal, že dopravnú nehodu eviduje odporca ako poistnú udalosť č. XX XXX XXXXX. Odporca na základe posudku o bolestnom MUDr. L. Č. zo dňa 09. 12. 2002 zaplatil navrhovateľovu sumu 28 350.- Sk ako bolestné (472, 5 bodov krát 60.- Sk). MUDr. L. Č. v

posudku o bolestnom zo dňa 09. 12. 2002 ohodnotil bolestné na 375, 5 bodov. V tomto posudku došlo k nesprávnemu (nižšiemu) obodovaniu položky 112d, preto odporca vykonal opravu (zvýšil obodovanie) posudku, a vyplatil následne navrhovateľovi bolestné zvýšené o 100 bodov t. j. 472, 5 bodov. Odporca tak odškodnil na bolestnom navrhovateľa o 100 bodov viac ako sa sám navrhovateľ u odporcu domáhal. Odporca nárok navrhovateľa na odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia na základe posudku MUDr. L. Č. zo dňa 18. 07. 2003, ktorý navrhovateľ predložil odporcovi dňa 21. 08. 200, akceptoval. Odporca uznal všetky týmto posudkom určené položky i ich bodové ohodnotenie (375 bodov), a navrhovateľovi tak zaplatil (375 bodov krát 60.- Sk) sumu 22 500.- Sk. Koncom roka 2004 bol tento posudok o sťažení spoločenského uplatnenia doplnený o ďalší posudok MUDr. L. Č. zo dňa 13. 11. 2004, ktorý znel na 170 bodov. Keďže podľa odporcu posudok v tejto časti nebol vypracovaný podľa vyhlášky č. 32/1965 Zb. vyhotovil odporca opravu tak, že navrhovateľovi priznal iba 82, 5 bodov, ktorých finančné ohodnotenie vo výške 4 950.- Sk navrhovateľovi i zaplatil. Spolu tak odporca navrhovateľovi ako náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zaplatil sumu 27 450.- Sk. Odporca namietal, že oba navrhovateľom uplatnené nároky sú podľa ustanovenia § 106 Občianskeho zákonníka premlčané, pretože navrhovateľ sa o vzniku škody a o tom, kto je za ňu zodpovedný, pri nároku na bolestné dozvedel už pri prvom posudku o bolestnom MUDr. L. Č. zo dňa 09. 12. 2002 a pri nároku na sťaženie spoločenského uplatnenia už pri prvom posudku MUDr. L. Č. o sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 18. 07. 2003. Pri bolestnom začala plynúť navrhovateľovi dvojročná premlčacia lehota už dňa 10. 12. 2002, nasledujúci deň po vyhotovení posudku o bolestnom MUDr. L. Č. zo dňa 09. 12. 2002, a skončila po dvoch rokoch 10. 12. 2004. Pri sťažení spoločenského uplatnenia začala plynúť dvojročná premlčacia lehota už 19. 07. 2003, nasledujúci deň po vyhotovení posudku o bolestnom MUDr. L. Č. zo dňa 18. 07. 2003, a skončila po dvoch rokoch dňa 18. 07. 2005. Keďže navrhovateľ sa oboch nárokov súdnou cestou domáhal návrhom podaným na súd až 02. 03. 2006, teda v oboch prípadoch po dvojročnej premlčacej lehote, považoval odporca oba nároky uplatnené navrhovateľom za premlčané. Nároky navrhovateľa považoval, okrem vyššie uvedeného, i za nepreukázané, pretože navrhovateľ nie je prípadom kedy by bolo na mieste priznanie zvýšenia odškodnenia za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, a preto navrhoval návrh zamietnuť.

Súd vykonal v tejto veci dokazovanie výsluchom navrhovateľa, čl. 70, výsluchmi svedkyne W. Š., manželka navrhovateľa, čl. 76, svedkyne L. F., sestra navrhovateľa, čl. 86, svedka C.. M. R., kamarát navrhovateľa, čl. 87, svedka MUDr. L. Č., ošetrujúci ortopéd navrhovateľa, ktorý vyhotovil i všetky posudky, čl. 88, svedkyne MUDr. U. T., psychiatrička navrhovateľa, čl. 112, oboznámením sa so spisom odporcu týkajúcim sa tejto udalosti, čl. 66, informáciou Daňového úradu Myjava zo dňa 19. 12. 2007 o daňových priznaniach navrhovateľa za roky 1999 až 2006, vrátane kópií daňových priznaní k dani z príjmov fyzickej osoby, čl. 92, informáciou Daňového úradu Myjava zo dňa 20. 11. 2013 o daňových priznaniach navrhovateľa za roky 2007 až 2013, vrátane kópií daňových priznaní k dani z príjmov fyzickej osoby, čl. 520, listinnými dôkazmi predloženými navrhovateľom a odporcom, kompletným spisovým materiálom týkajúci sa zdravotného stavu navrhovateľa predložený navrhovateľom, znaleckým posudkom súdneho znalca MUDr. U. O. č. 56/2010 zo dňa 28. 12. 2010, čl. 200, výsluchom súdneho znalca MUDr. U. O. dňa 10. 09. 2013, čl. 396, daňovými dokladmi (potvrdenie o podaní daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby) navrhovateľa za roky 2002 až 2012, čl. 410, ako aj ostatnými listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise.

Počas konania na pojednávaní dňa 27. 11. 2008, čl. 174, 175, odporca zhodne so svojím písomným návrhom zo dňa 30. 10. 2008, čl. 128, navrhol doplniť dokazovanie v tejto veci o nariadenie znaleckého dokazovania súdnym znalcom za účelom overenia správnosti obodovania bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia v posudkoch predložených počas konania navrhovateľom, ďalej za účelom zistenia zdravotného stavu navrhovateľa pred dopravnou nehodou, a za účelom zistenia miery zdravotných následkov, ktoré dopravná nehoda zanechala u navrhovateľa. Navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu nesúhlasil s týmto návrhom na doplnenie dokazovania. Súd tento návrh na doplnenie dokazovania odporcu uznesením vyhláseným na tomto pojednávaní pripustil, čl. 175. Následne súd uznesením č. k. 8C 19/2006 - 185 zo dňa 17. 08. 2009, čl. 185, po doručení súdu otázok na súdneho znalca obomi účastníkmi konania, nariadil v tejto veci znalecké dokazovanie súdnym znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie ortopédia s tým, že pri vykonávaní úkonu znaleckej činnosti si súdny znalec môže pribrať na posúdenie čiastkových otázok konzultanta z odboru psychiatria a interná medicína. Proti tomuto uzneseniu súdu v časti týkajúcej sa uloženia povinnosti účastníkom konania zložiť preddavok 200 euro na trovy znaleckého dokazovania a v časti výroku uznesenia súdu, ktorým vymedzil otázky pre súdneho znalca pod poradovým číslom 4 až 17, podal navrhovateľ

odvolanie. Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 9Co 54/2010 - 193 zo dňa 25. 02. 2010, čl. 193, uznesenie súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa uloženia povinnosti účastníkom konania zložiť preddavok 200 euro na trovy znaleckého dokazovania potvrdil a odvolanie navrhovateľa proti výroku uznesenia súdu, ktorým vymedzil otázky pre súdneho znalca pod poradovým číslom 4 až 17, odmietol. Znalecký posudok č. 56/2010 súdneho znalca MUDr. U. O. zo dňa 28. 12. 2010, čl. 200, bol súdu doručený dňa 12. 01. 2011, čl. 226. Odporca sa k znaleckému posudku vyjadril podaním doručeným súdu dňa 01. 08. 2011, čl. 236. Uviedol v ňom, že odporca ho akceptuje a nemá k nemu námietky. Odporca poukazoval na to, že i zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že odporca pri likvidácii poistnej udalosti a následnom odškodňovaní navrhovateľa postupoval správne a v súlade s vyhláškou č. 32/1965 Zb. Likvidačné oddelenie odporcu pri odškodňovaní nárokov navrhovateľa nespochybňovalo navrhovateľom predloženými posudkami uplatnené položky (čísla položiek), len vykonalo správny prepočet počtu bodov v zmysle tejto vyhlášky, pričom správnosť tohto postupu odporcu potvrdili i závery znaleckého posudku. Súdny znalec pri bodovom ohodnotení bolestného zvýšil ohodnotenie len o 1, 88 bodu oproti odporcom akceptovanému počtu bodov. Súdny znalec pri bodovom ohodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia ohodnotil tento nárok počtom bodov rovnako ako odporca priznal navrhovateľovi. Odporca poukazoval na to, že v tejto veci nie je dôvod na priznanie mimoriadneho zvýšenia náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, tak ako sa toho domáhal navrhovateľ, pretože navrhovateľa nie je možné považovať za prípad hodný osobitného zreteľa v zmysle ustanovenia § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb. a to z dôvodu, že aj keď zranenia utrpené pri dopravnej nehode u navrhovateľa zanechali následky, tieto boli odškodnené v základnom bodovom ohodnotení. Navrhovateľ sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu k znaleckému posudku vyjadril podaním doručeným súdu dňa 28. 03. 2012, čl. 241. Poukazoval na to, že aj keď znalecké dokazovanie navrhol odporca, súdny znalec v znaleckom posudku potvrdil jeho argumentáciu a opodstatnenosť predmetného návrhu. Ďalej poukazoval na to, že odporca sa niektorými otázkami na súdneho znalca snažil zľahčiť navrhovateľove zranenia, dopady dopravnej nehody na jeho život a spoločenské uplatnenie ako aj naznačenie, že zdravotný stav navrhovateľa už pred dopravnou nehodou bol nepriaznivý (zranenie ruky z roku 1991). Zo záverov znaleckého posudku vyplynulo, že navrhovateľ pred dopravnou nehodou nebol nijakým starším zranením obmedzený v pohybe, a že poškodenie zdravia navrhovateľa pred dopravnou nehodou nemalo žiadny vplyv na posudzovanie odškodňovania navrhovateľa, pretože pri dopravnej nehode došlo k poškodeniu zdravia navrhovateľa na tých častiach tela, ktoré pred dopravnou nehodou nevykazovali žiadne chorobné zmeny. Vzhľadom na rôzny výklad záverov tohto znaleckého posudku účastníkmi konania súd na pojednávaní dňa 10. 09. 2013, čl. 397, vykonal výsluch súdneho znalca MUDr. U. O., k predmetnému znaleckému posudku.

Podľa ustanovenia § 444 Občianskeho zákonníka pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

Podľa ustanovenia § 1 vyhlášky č. 32/1965 Zb. o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia (účinná od 01. 04. 1999 do 31. 07. 2004) bolesti a sťaženie spoločenského uplatnenia spôsobené úrazom, chorobou z povolania alebo iným poškodením na zdraví sa odškodňujú jednorázove.
Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 vyhlášky č. 32/1965 Zb. o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia odškodňovanie za bolesť sa poskytuje za bolesti spôsobené poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov, a to podľa zásad a sadzieb ustanovených v prílohe tejto vyhlášky. Odškodnenie za bolesť musí byť primerané povahe poškodenia na zdraví a priebehu liečenia.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 vyhlášky č. 32/1965 Zb. o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia sťaženie spoločenského uplatnenia sa odškodňuje, ak poškodenie na zdraví má preukázateľne nepriaznivé dôsledky pre životné úkony poškodeného, pre uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo pre plnenie jeho spoločenských úloh. Odškodnenie za sťaženie spoločenského uplatnenia musí byť primerané povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a spoločnosti.

Podľa ustanovenia § 6 ods. 1 vyhlášky č. 32/1965 Zb. o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia pri odškodňovaní sťaženia spoločenského uplatnenia sa vychádza zo základného počtu bodov, ktorým bolo toto sťaženie ohodnotené v lekárskom posudku.

Podľa ustanovenia § 7 ods. 1 vyhlášky č. 32/1965 Zb. o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia výška odškodnenia za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 60 Sk za jeden bod.

Podľa ustanovenia § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb. o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia v prípadoch hodných osobitného zreteľa môže súd odškodnenie za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia primerane zvýšiť, a to i nad sumu ustanovenú v odsekoch 1 a 2.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 č. 32/1965 Zb. o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia posúdenie sa vykoná, len čo stav poškodeného možno považovať za ustálený.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 posudok podáva ošetrujúci lekár. Ak sa na liečení poškodeného zúčastnilo viac zdravotníckych zariadení, podáva posudok ošetrujúci lekár tohto zdravotníckeho zariadenia, v ktorom sa poškodený liečil naposledy.

Súd na základe vykonaného dokazovania ustálil takýto skutkový stav veci, ktorý následne takto právne vyhodnotil:

Dňa 27. 06. 2002 v čase od 14. 30 hod. do 15. 30 hod. v obci Jablonica na ceste č. 1/51 v km 98. 800 z doposiaľ presne nezistených príčin došlo k zrážke medzi osobným motorovým vozidlom zn. Š. I., EČ B. XXX R., ktoré viedol Š. U., a mikrobusom zn. R. N. N. XX, EČ F. XX-XX, ktoré viedol L.O. V.. Pri zrážke došlo k zraneniu viacerých osôb, ktoré boli ako spolujazdci v oboch vozidlách. Pri zrážke došlo k u navrhovateľa, ktorý sedel ako spolujazdec v mikrobuse zn. R. N. N. XX, EČ F. XX-XX, k vážnemu poškodeniu zdravia - subtrochnaterická zlomeninu (zlomeninu krčku pravej nohy), rozstup lonovej spony, trieštivú zlomenina stehennej kosti, zlomenina okraja acetabula, posun panvy do asymetrickej polohy, poškodenie kolenného kĺbu, tiahla a hlboká reznú ranu na pravom stehne.
Okresný úrad vyšetrovania PZ v Senici, Moyzesova č. 1, 905 31 Senica začal v tejto veci trestné stíhanie za trestný čin všeobecného ohrozenia podľa ustanovenia § 180 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona uznesením č. k. ČVS: D.-XXX/XXXX zo dňa 27. 06. 2002, čl. 9.

Uznesením Okresného úradu vyšetrovania PZ v Senici č. k. ČVS: D.-XXX/XXXX zo dňa 10. 09. 2002 bolo podľa ustanovenia § 172 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku toto trestné stíhanie zastavené, lebo trestné stíhanie proti tomu kto zomrel je neprípustné, čl. 9. Z odôvodnenia tohto uznesenia vyplýva, že na základe vykonaného dokazovania bolo dostatočne preukázané, že v danej veci bol spáchaný trestný čin všeobecného ohrozenia podľa ustanovenia § 180 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona, a že tento trestný čin spáchal Š. U.. Kedže Š. U. dňa 28. 06. 2002 v nemocnici zomrel, podľahol zraneniam, ktoré utrpel pri dopravnej nehode, nebolo možné ďalej pokračovať v začatom trestnom stíhaní a preto bolo trestné stíhanie zastavené.

Z prvého posudku o bolestnom vypracovanom MUDr. L. Č., primárom ortopedického oddelenia Nemocnica s poliklinikou Skalica, ošetrujúcim ortopédom navrhovateľa, zo dňa 09. 12. 2002, vyplýva, že navrhovateľ po predmetnej dopravnej nehode nastúpil na liečenie dňa 27. 06. 2002 a v čase vypracovania tohto posudku bolo ešte neukončené. V ústavnom ošetrení bol navrhovateľ od 27. 06. 2002 do 09. 07. 2002. Pracovná neschopnosť trvala od 27. 06. 2002 až do momentu vypracovania tohto posudku. MUDr. L. Č. určil tieto diagnózy a bolestné takto obodoval:
188d -zlomenina subtrochnaterická liečená OP, plných 180 bodov,
112d - posttr. rozostup lonovej spony, ? 107, 5 bodov,
111ch - zlomenina okraja acetabula, ? 37, 5 bodov.
Zvýšenie o ? opakované transfúzie, príprava na OP, extenzia, 122, 5 bodov. Spolu 375, 5 bodov.

Z druhého posudku o bolestnom vypracovanom MUDr. L. Č., primárom ortopedického oddelenia Nemocnica s poliklinikou Skalica, ošetrujúcim ortopédom navrhovateľa, zo dňa 13. 11. 2004, vyplýva, že týmto posudkom doplnil posudok o bolestnom vypracovaný dňa 09. 12. 2002. MUDr. L. Č. určil ďalšiu novú diagnózu a bolestné takto obodoval:
2 - rezná rana na pravom stehne - resp. pr. bedr. zhybe (extrakcia osteosynt.materiálu), plných 10 bodov,
Zvýšenie o ? 5 bodov za pobyt v nemocnici , i. m. inj. a pod. Spolu 15 bodov.

Odporca na základe prvého posudku o bolestnom MUDr. L. Č. zo dňa 09. 12. 2002, doručenom odporcovi dňa 15. 01. 2003, zaplatil navrhovateľovu sumu 28 350.- Sk ako bolestné, čo predstavuje 472, 5 bodov krát 60.- Sk. MUDr. L. Č. v posudku o bolestnom zo dňa 09. 12. 2002 ohodnotil bolestné na 375, 5 bodov. Podľa odporcu v tomto posudku došlo k nesprávnemu, nižšiemu, obodovaniu položky 112d - posttr. rozostup lonovej spony, preto odporca vykonal opravu obodovania tejto položky, a vyplatil následne navrhovateľovi bolestné zvýšené o 100 bodov t. j. 472, 5 bodov. Zaplatenie tejto sumy odporcom navrhovateľovi nebolo počas konania sporné.

Z prvého posudku o sťažení spoločenského uplatnenia vypracovanom U.. L. Č., primárom ortopedického oddelenia Nemocnica s poliklinikou Skalica, ošetrujúcim ortopédom navrhovateľa, zo dňa 18. 07. 2003, vyplýva, že MUDr. L. Č. určil tieto diagnózy trvalé následky úrazu a takto ich bodovo ohodnotil:
391e - obmedzenie pravého bedrového kĺbu -ťažké, plných 300 bodov,
387 - skrátenie pravej dolnej končatiny 3 cm, ? 25 bodov,
394a - obmedzenie pohyblivosti pravého kolenného kĺbu, ľahké, ? 50 bodov.
Spolu 375 bodov.

Z druhého posudku o sťažení spoločenského uplatnenia vypracovanom MUDr. L. Č., primárom ortopedického oddelenia Nemocnica s poliklinikou Skalica, ošetrujúcim ortopédom navrhovateľa, zo dňa 13. 11. 2004, vyplýva, že týmto posudkom doplnil posudok o sťažení spoločenského uplatnenia vypracovaný dňa 18. 07. 2003. MUDr. L. Č. určil ďalšie nové diagnózy trvalé následky úrazu a takto ich bodovo ohodnotil:
431a - keloidná jazva po OP v obl. pr. koxy - rozmerov 40 krát 1, 5 cm t. j. 60cm2, plných 90 bodov, ? 45 bodov,
387c - skrátenie PDK - 5cm, plné 125 bodov.
Spolu 170 bodov.

Odporca nárok navrhovateľa na odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia na základe posudku MUDr. L. Č. zo dňa 18. 07. 2003, ktorý navrhovateľ predložil odporcovi dňa 21. 08. 200, akceptoval. Odporca uznal všetky týmto posudkom určené položky i ich bodové ohodnotenie. Navrhovateľovi na základe tohto prvého posudku o sťažení spoločenského uplatnenia zaplatil (375 bodov krát 60.- Sk) sumu 22 500.- Sk. Koncom roka 2004 bol tento posudok o sťažení spoločenského uplatnenia doplnený o ďalší posudok MUDr. L. Č. zo dňa 13. 11. 2004, ktorý znel na 170 bodov. Odporca mal za to, že posudok nebol vypracovaný podľa vyhlášky č. 32/1965 Zb. a vyhotovil opravu tak, že položka 387c - skrátenie PDK do 5 cm mala byť obodovaná polovičnou sadzbou, plnou sadzbou bola v rámci sťaženia spoločenského uplatnenia obodovaná položka 391c na základe posudku zo dňa 18. 07. 2003, táto položka už bola raz zahrnutá do posudku zo dňa 18. 07. 2003, položka 387 - skrátenie PDK o 3 cm. Po uvedenej oprave odporca uznal navrhovateľovi iba 82, 5 bodov, ktorých finančné ohodnotenie vo výške 4 950.- Sk navrhovateľovi i zaplatil. Spolu tak odporca navrhovateľovi ako náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia na základe vyššie uvedených dvoch posudkov zaplatil sumu 27 450.- Sk. Zaplatenie tejto sumy odporcom navrhovateľovi nebolo počas konania sporné.

Predmetným návrhom sa navrhovateľ v zastúpení svojím právnym zástupcom domáhal od odporcu zaplatenia zvýšenej náhradu za bolesť vo výške 48 733, 32 euro a zvýšenej náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 45 508, 86 euro, spolu 94 242, 18 euro, a to s poukazom na závery súdom v tomto súdnom konaní vykonaného znaleckého dokazovania súdnym znalcom MUDr. U. O. (znalecký posudok súdneho znalca MUDr. U. O.Ľ. č. 56/2010 zo dňa 28. 12. 2010 a výsluch súdneho znalca MUDr. U. O. na pojednávaní dňa 10. 09. 2013).

V predmetnej veci nebolo medzi účastníkmi konania sporné, že k dopravnej nehode 27. 06. 2002 došlo, ako k nej došlo, že ju zavinil vodič osobného motorového vozidla zn. Š. I., EČ B. XXX R. Š. U.. Medzi účastníkmi konania, vychádzajúc z vlastného šetrenia odporcu, i z vykonaného dokazovania počas celého konania, nebolo sporné, že následkom tejto dopravnej nehody došlo u navrhovateľa ako spolucestujúceho v mikrobuse zn. R. N. N., EČ F. XX- XX, ktorý riadil vodič L. V., k vážnemu poškodeniu zdravia - subtrochnaterickú zlomeninu (zlomeninu krčku pravej nohy), rozstup lonovej spony, trieštivú zlomeninu stehennej kosti, zlomeninu okraja acetabula, posun panvy do asymetrickej polohy, poškodenie kolenného kĺbu, tiahlu a hlbokú reznú ranu na pravom stehne. Medzi účastníkmi konania nebol sporný ani právny titul na základe, ktorého sa navrhovateľ proti odporcovi domáha zaplatenia zvýšeného (nad rámec základného odškodnenia bolesti určeného posudkom o bolestnom zo dňa 09.

12. 2002 doplnenom posudkom o bolestnom zo dňa 13. 11. 2004) odškodnenia bolesti a zvýšeného (nad rámec základného odškodnenia bolesti určeného posudkom o sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 18. 07. 2003 doplnenom posudkom o bolestnom zo dňa 13. 11. 2004) odškodnenia sťaženia spoločenského uplatnenia a to podľa ustanovenia §444 Občianskeho zákonníka a ustanovenia § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb., pretože tieto nároky vznikli z poškodenia zdravia navrhovateľa, ktoré bolo spôsobené za účinnosti týchto právnych predpisov. Relevantnou skutočnosťou na ustálenie ktorý právny predpis, či vyhlášku č. 32/1965 Zb. alebo zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia účinný od 01. 08. 2004, je potrebné aplikovať na danú vec, je podľa názoru súdu, zhodne so názorom navrhovateľa, je skutočnosť, kedy nastal samotný úraz dňa 27. 06. 2002, a nie samotné ustálenie zdravotného stavu, teda zistenie rozsahu bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia. Vzhľadom na nespornosť právneho titulu, na základe ktorého sa navrhovateľ domáhal zaplatenia zvýšeného odškodnenia bolesti a zvýšeného odškodnenia sťaženia spoločenského uplatnenia, medzi účastníkmi konania, nebola v danej veci sporná ani aktívna vecná legitimácia navrhovateľa a pasívna vecná legitimácia odporcu v tejto veci s poukazom, že predmetné nároky si navrhovateľ ako poškodený uplatňoval od odporcu z povinného zmluvného poistenia ich poisteného Štefana Masaryka, ktorý zavinil predmetnú dopravnú nehodu.

Súd skôr ako sa v danej veci zaoberal meritom veci, sa zaoberal námietkou odporcu, že oba navrhovateľom uplatnené nároky sú podľa ustanovenia § 106 Občianskeho zákonníka premlčané. Odporca túto svoju námietku odôvodňoval tým, že navrhovateľ sa o vzniku škody a o tom, kto je za ňu zodpovedný, pri nároku na bolestné dozvedel už pri prvom posudku o bolestnom MUDr. L. Č. zo dňa 09. 12. 2002 a pri nároku na sťaženie spoločenského uplatnenia už pri prvom posudku MUDr. L. Č. o sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 18. 07. 2003. Pri bolestnom začala plynúť navrhovateľovi dvojročná premlčacia lehota už dňa 10. 12. 2002, nasledujúci deň po vyhotovení posudku o bolestnom MUDr. L. Č. zo dňa 09. 12. 2002, a skončila po dvoch rokoch 10. 12. 2004. Pri sťažení spoločenského uplatnenia začala plynúť dvojročná premlčacia lehota už 19. 07. 2003, nasledujúci deň po vyhotovení posudku o bolestnom MUDr. L. Č. zo dňa 18. 07. 2003, a skončila po dvoch rokoch dňa 18. 07. 2005. Keďže navrhovateľ sa oboch nárokov súdnou cestou domáhal návrhom podaným na súd až 02. 03. 2006, teda v oboch prípadoch po dvojročnej premlčacej lehote, považoval odporca oba nároky uplatnené navrhovateľom za premlčané. Odporca vo veci tejto námietky poukazoval ďalej na to, že navrhovateľ sa o tom, kto za škodu mu dopravnou nehodou vzniknutú zodpovedá, dozvedel najneskoršie z uznesenia Okresného úradu vyšetrovania PZ v Senici č. k. ČVS: D.-XXX/XXXX zo dňa 10. 09. 2002, ktorým bolo podľa ustanovenia § 172 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku trestné stíhanie zastavené, lebo trestné stíhanie proti tomu kto zavinil dopravnú nehodu a zomrel bolo neprípustné. O tom, kto za škodu na zdraví zodpovedá sa navrhovateľ dozvedel už 29. 07. 2009, kedy bol na polícii v tejto veci vypočutý ako poškodený. Navrhovateľ mal za to, že čo sa týka nároku na zvýšenie náhrady bolestného, pre plynutie premlčacej lehoty na uplatnenie bolestného je dôležité ustálenie zdravotného stavu navrhovateľa. Vzhľadom k mimoriadnej zložitosti a neskorším komplikáciám nie je v prípade navrhovateľa ustálenie tejto skutočnosti jednoznačné. Ak by navrhovateľ vychádzal zo znaleckého posudku MUDr. U. O., tak by musel s poukazom na jeho závery skonštatovať, že zdravotný stav navrhovateľa nebol ustálený ani v čase vypracovania tohto znaleckého posudku. Nakoniec však navrhovateľ ustáli, že k najzákladnejšej najnutnejšej miere prišlo k ustáleniu zdravotného stavu navrhovateľa momentom vypracovania druhého posudku o bolestnom vypracovanom MUDr. L. Č., primárom ortopedického oddelenia Nemocnica s poliklinikou Skalica, ošetrujúcim ortopédom navrhovateľa, zo dňa 13. 11. 2004, ktorým doplnil svoj prvý posudok o bolestnom vypracovanom zo dňa 09. 12. 2002. Navrhovateľ poukazoval na to, že samotný vyhotovovateľ druhého posudku o bolestnom považoval tento druhý posudok za doplnenie prvého posudku o bolestnom zo dňa 09. 12. 2002, pretože z medicínskeho hľadiska posúdil že ide o jedno komplexné zranenie. Druhý posudok o bolestnom bol vypracovaný na základe novej skutočnosti, následného ďalšieho operačného zákroku, ktorá však vychádzala z jedného a rovnakého zranenia, ktoré utrpel navrhovateľ pri jednej dopravnej nehode. Vzhľadom na túto skutočnosť nároky z oboch týchto posudkov o bolestnom nie sú samostatnými nárokmi, ale predstavujú jeden nárok, kedže medzi diagnózami uvedenými v oboch posudkoch o bolestnom je vecná a kauzálna súvislosť. Preto podľa navrhovateľa dvojročná premlčacia subjektívna lehota podľa ustanovenia § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka začala plynúť dňa 14. 11. 2004, teda nasledujúci deň po vypracovaní druhého posudku o bolestnom vypracovanom MUDr. L. Č., primárom ortopedického oddelenia Nemocnica s poliklinikou Skalica, ošetrujúcim ortopédom navrhovateľa, zo dňa 13. 11. 2004, ktorým doplnil svoj prvý posudok o bolestnom vypracovanom zo dňa 09. 12. 2002, a skončila dňa 14. 11. 2006. Keďže navrhovateľ podal návrh v ktorom sa domáha

náhrady škody titulom zvýšenia odškodnenia bolestného dňa 02. 03. 2006, urobil tak pred uplynutím tejto premlčacej doby. Vo veci námietky premlčania nároku navrhovateľa na zvýšenie odškodnenia sťaženia spoločenského uplatnenia navrhovateľ uvádzal, že prvý posudok o sťažení spoločenského uplatnenia bol vypracovaný MUDr. L. Č., primárom ortopedického oddelenia Nemocnica s poliklinikou Skalica, ošetrujúcim ortopédom navrhovateľa, dňa 18. 07. 2003. Doplnený bol druhým posudkom o sťažení spoločenského uplatnenia vypracovaným MUDr. L. Č., primárom ortopedického oddelenia Nemocnica s poliklinikou Skalica, dňa 13. 11. 2004. Nárok uvedený v týchto dvoch na seba nadväzujúcich posudkoch nie je možné rozdeliť na dva samostatné nároky, ide o jeden nárok. Ide o nárok vyplývajúci z jednej udalosti, preto nie je možné hovoriť o dvoch nárokoch. Ak by išlo o dva samostatné nároky museli by mať pôvod v dvoch samostatných udalostiach. Rovnako i pri tomto nároku platí, že ide o kontinuálny nárok vychádzajúci z jednej udalosti, preto premlčacia dvojročná lehota podľa ustanovenia § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka začala plynúť dňa 14. 11. 2004, teda nasledujúci deň po vypracovaní druhého posudku o sťažení spoločenského uplatnenia vypracovaným MUDr. L. Č., primárom ortopedického oddelenia Nemocnica s poliklinikou Skalica, dňa 13. 11. 2004, ktorým sa doplnil prvý posudok o sťažení spoločenského uplatnenia MUDr. L. Č. zo dňa 18. 07. 2003. Premlčacia lehota i v tomto prípade skončila dňa 14. 11. 2006. Keďže návrh na súd bol podaný v tejto veci dňa 02. 03. 2006, tak bol podaný včas pred uplynutím premlčacej lehoty.

Súd po vyhodnotení argumentácie oboch účastníkov konania má za to, že námietka odporcu o premlčaní oboch navrhovateľom uplatnených nárokov je nedôvodná. Súd, má za to, zhodne s argumentáciou navrhovateľa, že nárok navrhovateľa na zvýšené odškodnenie bolestného nie je premlčaný. Podľa ustanovenia § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý sa vzťahuje na danú vec, sa právo na náhradu škody premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, že kto za ňu zodpovedá. Zo znenia tohto ustanovenia vyplýva, že zákon predpokladá pre začatie plynutia premlčacej lehoty kumulatívne splnenie dvoch zákonných podmienok - vedomosť poškodeného o vzniku škody a vedomosť poškodeného kto za túto škodu zodpovedá. Z vykonaného dokazovania súd ustálil, že navrhovateľ ako poškodený sa kumulatívne dozvedel o vzniku škody a o tom kto za túto škodu zodpovedá až dňa 13. 11. 2004, kedy bol vypracovaný posudok o bolestnom MUDr. L. Č., primárom ortopedického oddelenia Nemocnica s poliklinikou Skalica, dňa 13. 11. 2004, ktorým bol doplnený prvý posudok o bolestnom vypracovaný rovnakým lekárom zo dňa 09. 12. 2002. V tento deň mal navrhovateľ preukázateľnú vedomosť o vzniku škody, pretože mal k dispozícii vyhotovený druhý posudok o bolestnom, ktorým sa doplnil prvý posudok o bolestnom. V uvedený deň navrhovateľ už vedel i kto za ňu zodpovedá (o tejto skutočnosti už vedel na základe uznesenia Okresného úradu vyšetrovania PZ v Senici č. k. ČVS: D.-XXX/XXXX zo dňa 10. 09. 2002 o zastavení trestného stíhania, pretože vinník dopravnej nehody a teda ten, kto za škodu zodpovedá, zomrel). V tento deň vznikol navrhovateľovi nárok na uplatnenie si náhrady škody podľa ustanovenia § 444 Občianskeho zákonníka. Keďže premlčacia dvojročná lehota podľa ustanovenia § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka začala plynúť dňa 14. 11. 2004, skončila dňa 14. 11. 2006. Navrhovateľ si predmetný nárok uplatnil na súde návrhom dňa 02. 03. 2006, teda ešte pred uplynutím premlčacej lehoty. Súd, zhodne s názorom navrhovateľa, považuje oba posudky o bolestnom za na seba nadväzujúce, kontinuálne, pretože oba vychádzajú z jednej udalosti, popisujú, diagnostikujú a následne bodmi ohodnocujú, poškodenia zdravia navrhovateľa, ktoré vznikli pri tejto jednej udalosti, len sa vzhľadom na to, že zranenie a jeho liečenie nie je statický stav, ale prebiehajúci proces, prejavili v inom čase. Súd má ďalej za to, že námietka odporcu o premlčaní nároku na zvýšenie odškodnenia sťaženia spoločenského uplatnenia je nedôvodná. Súd, má za to, zhodne s argumentáciou navrhovateľa, že nárok navrhovateľa na zvýšené odškodnenie sťaženia spoločenského uplatnenia nie je premlčaný. Zo znenia ustanovenia § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré sa vzťahuje i na tento nárok, vyplýva, že zákon predpokladá pre začatie plynutia premlčacej lehoty súčasné splnenie dvoch podmienok - vedomosť poškodeného o vzniku škody a vedomosť poškodeného kto za túto škodu zodpovedá. Súd má za to, že navrhovateľ ako poškodený sa súčasne dozvedel o vzniku škody a o tom kto za túto škodu zodpovedá až dňa 13. 11. 2004, kedy bol vypracovaný posudok o sťažení spoločenského uplatnenia MUDr. L. Č., primárom ortopedického oddelenia Nemocnica s poliklinikou Skalica, dňa 13. 11. 2004, ktorým bol doplnený prvý posudok o sťažení spoločenského uplatnenia vypracovaný tým istým lekárom dňa 18. 07. 2003. V tento deň mal navrhovateľ preukázateľnú vedomosť o vzniku škody, pretože mal k dispozícii vyhotovený druhý posudok o sťažení spoločenského uplatnenia, ktorým sa doplnil prvý posudok. V uvedený deň navrhovateľ už vedel i kto za ňu zodpovedá (o tejto skutočnosti už vedel na základe uznesenia Okresného úradu vyšetrovania PZ v Senici č. k. ČVS: D.-XXX/XXXX zo dňa 10. 09. 2002 o zastavení trestného stíhania, pretože vinník dopravnej nehody a teda ten, kto za škodu zodpovedá, zomrel). V tento deň vznikol navrhovateľovi nárok na uplatnenie si

náhrady škody podľa ustanovenia § 444 Občianskeho zákonníka. Keďže premlčacia dvojročná lehota podľa ustanovenia § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka začala plynúť dňa 14. 11. 2004, skončila dňa 14. 11. 2006. Navrhovateľ si predmetný nárok uplatnil na súde návrhom dňa 02. 03. 2006, teda ešte pred uplynutím premlčacej lehoty. Súd, zhodne s názorom navrhovateľa, ako i pri nároku na zvýšenie odškodnenia bolestného, považuje oba posudky o sťažení spoločenského uplatnenia za na seba nadväzujúce, kontinuálne, pretože oba vychádzajú z jednej udalosti, popisujú, diagnostikujú a následne bodmi ohodnocujú, trvalé následky poškodenia zdravia navrhovateľa, ktoré vznikli pri tejto jednej udalosti, len sa vzhľadom na to, že zranenie a jeho liečenie nie je statický stav, ale prebiehajúci proces, prejavili v inom čase, tak sa v priebehu času prejavili i trvalé následky týchto zranení. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má súd teda za to, že námietka odporcu o premlčaní oboch uplatnených nárokov je nedôvodná.

Navrhovateľ v zastúpení svojím právnym zástupcom sa predmetným návrhom od odporcu domáhal zaplatenia zvýšenej náhradu za bolesť vo výške 48 733, 32 euro, a zvýšenej náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 45 508, 86 euro, spolu 94 242, 18 euro, a to poukazujúc na závery v tomto súdnom konaní vykonaného znaleckého dokazovania súdnym znalcom MUDr. U. O. (znalecký posudok súdneho znalca MUDr. U. O. č. 56/2010 zo dňa 28. 12. 2010 a výsluch súdneho znalca MUDr. U. O. na pojednávaní dňa 10. 09. 2013). Keďže odporca počas konania pri oboch nárokoch namietal správnosť obodovania bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia v posudkoch predložených počas konania navrhovateľom, spochybňoval zdravotný stav navrhovateľa pred dopravnou nehodou a možnosť vplyvu tohto zdravotného stavu na poškodenie zdravia navrhovateľa úrazom, mieru zdravotných následkov, ktoré dopravná nehoda zanechala u navrhovateľa, súd nariadil v tejto veci znalecké dokazovanie súdnym znalcom MUDr. U. O. z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie ortopédia. Súd nariadil znalecké dokazovanie za účelom zistenia miery poškodenia zdravia navrhovateľa dopravnou nehodou, posúdenia správnosti všetkých posudkov o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia predložených počas konania navrhovateľom a to v časti určenia diagnóz, trvalých následkov, bodového ohodnotenia, zistenia a zhodnotenia zdravotného stavu navrhovateľa pred dopravnou nehou a prípadný vplyv tohto zisteného zdravotného stavu na poškodenie zdravia, ktoré utrel navrhovateľ pri dopravnej nehode, a z medicínskeho hľadiska vyjadrenia sa k obmedzeniam navrhovateľa v bežnom živote vplyvom poškodenia zdravia.

Zo znaleckého posudku č. 56/2010 súdneho znalca MUDr. U. O. zo dňa 28. 12. 2010, čl. 200, a z výsluchu tohto súdneho znalca na pojednávaní dňa 10. 09. 2013, čl. 397, súd zistil nasledovné skutočnosti. Súdny znalec skonštatoval, že v prvom posudku o bolestnom vypracovanom MUDr. L. Č. zo dňa 09. 12. 2002, MUDr. L. Č. určil diagnózy, ktoré obodoval:
188d -zlomenina subtrochnaterická liečená OP, plných 180 bodov,
112d - posttr. rozostup lonovej spony, ? 107, 5 bodov,
111ch - zlomenina okraja acetabula, ? 37, 5 bodov,
zvýšené o ? opakované transfúzie, príprava na OP, extenzia, 122, 5 bodov, spolu 375, 5 bodov, sú správne určené položky, avšak pri výpočte bodov je matematická chyba. Správne hodnotenie je:
188d -zlomenina subtrochnaterická liečená OP, bolestné plných 180 bodov,
112d - posttraumatický rozostup lonovej spony, bolestné plné 130, ? 97, 5 bodov,
111ch - zlomenina okraja acetabula, bolestné plné 50, ? 37, 5 bodov,
zvýšené o ? pre opakované transfúzie, príprava na operáciu - extenzia, zvýšené o 157, 5 bodu, spolu 472, 5 bodov. Súdny znalec skonštatoval to, čo počas konania uvádzal i odporca, a to, že MUDr. L. Č. v tomto posudku o bolestnom nesprávne vypočítal bodové ohodnotenie ním určených položiek, a preto odporca sám vykonal opravu obodovania, a následne navrhovateľovi na základe tohto posudku o bolestnom bolestné zvýšené o 100 bodov t. j. 472, 5 bodov.

Ďalej v znaleckom posudku súdny znalec skonštatoval, že druhým posudkom o bolestnom vypracovanom rovnako MUDr. L. Č. dňa 13. 11. 2004, tento ošetrujúci ortopéd navrhovateľa doplnil hodnotenie bolestného uvedeného v prvom posudku o bolestnom zo dňa 09. 12. 2002 po druhej operácii tak, že určil novú diagnózu, ktorú obodoval:
2 - rezná rana na pravom stehne - (odstránenie osteosynt.materiálu), plných 10 bodov,
zvýšené o ? pobyt v nemocnici , im. inj. zvýšené o 5 bodov, spolu 15 bodov. Súdny znalec skonštatoval, že hodnotenie bolestného po odstránení osteosyntetického materiálu sa hodnotí ako hlboká rana dolnej končatiny chirurgicky ošetrená položkou 162, 15 bodov. Vzhľadom na to, že aj táto operácia mala príčinu v pôvodnom poranení hodnotí sa ?, nie plnou sadzbou bodov. Preto správne hodnotenie je:

162 - hlboká rezná rana na pravej dolnej končatine (odstránenie osteosyntetického materiálu), bolestné plné 15 bodov, ? 11, 25 bodov,
zvýšené o ? za hospitalizáciu a podávanie inj., inf bolestné plné 7, 5 bodov, ? 5, 63 bodv, spolu 16, 88 bodov. Súdny znalec tak skonštatoval, že celkové hodnotenie bolestného je 472, 5 bodov plus 16, 88 bodov, spolu "489, 38 bodov".

Súdny znalec MUDr. U. O. ďalej vo svojom znaleckom posudku uviedol, že čo sa týka prvého posudku o sťažení spoločenského uplatnenia MUDr. L. Č. zo dňa 18. 07. 2003, vyplýva, že MUDr. L. Č. určil diagnózy trvalé následky úrazu a takto ich bodovo ohodnotil:
391e - obmedzenie pravého bedrového kĺbu -ťažké, plných 300 bodov,
387 - skrátenie pravej dolnej končatiny 3 cm, ? 25 bodov,
394a - obmedzenie pohyblivosti pravého kolenného kĺbu, ľahké, ? 50 bodov, spolu 375 bodov. Toto hodnotenie považoval súdny znalec za správne. Súdny znalec ďlaej uviedol, že v nasledujúcom dodatočnom druhom posudku o sťažení spoločenského uplatnenia MUDr. L. Č. zo dňa 13. 11. 2004, je chyba, pretože hodnotenie skrátenia končatiny sa môže hodnotiť iba ? bodov a musí sa ním nahradiť položka 387 v predchádzajúcom odseku. Preto správne hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia je:
431a - keloidná jazva po operácii v oblasti pravého bedrového kĺbu 40 krát 1, 5 cm t. j. 60cm2, plných 90 bodov, ? 45 bodov,
391c - obmedzenie pohyblivosti pravého bedrového kĺbu ťažkého stupňa, plných 300 bodov,
387 - skrátenie pravej dolnej končatiny 5 cm, ? plné 125, ? 62, 5 bodov,
394a - obmedzenie pohyblivosti pravého kolenného kĺbu ľahkého stupňa, plné 100 bodov, ? 50 bodov, spolu 457 bodov.

Zo záverov znaleckého dokazovania vyplýva, že navrhovateľ pred dopravnou nehodou nebol obmedzený v pohybe, nemal v zdravotnej dokumentácii žiadny záznam o ochorení chrbtice, ani kĺbov dolných končatín. Poškodenie zdravia navrhovateľa pred dopravnou nehodou nemá žiadny vplyv na posudzovanie odškodnenia sťaženia spoločenského uplatnenia, pretože pri úraze došlo k poškodeniu zdravia navrhovateľa na tých častiach, ktoré pred úrazom nevykazovali žiadne chorobné zmeny. Navrhovateľ má v dôsledku zranení utrpených pri dopravnej nehode chronické bolesti najmä v bedrových kĺboch, pravom kolene a bedrovej chrbtici. Bolesti sú hlavne pri pohybe, pri dlhšom stoji, sedení v aute. Pri zmene počasia, po záťaži máva navrhovateľ bolesti i v kľude. Po úraze trpí navrhovateľ poruchou spánku a depresívnou poruchou. Je v trvalej starostlivosti ortopéda a psychiatra. Trvale užíva analgetiká, chonroprotektíva, hypnotiká, antidepresíva ordinované psychiatrom. Trvalé následky, ktoré vznikli, majú pôvod v závažnosti samotného poranenia, nie v chybnej liečbe zo strany poskytovateľa zdravotnej starostlivosti, ani nie v nedodržiavaní pokynov lekárov zo strany navrhovateľa. Súdny znalec predpokladal, že v budúcnosti bude potrebná implantácia náhrady bedrového kĺbu. Navrhovateľ sa môže i naďalej venovať plávaniu a nenáročnému bicyklovaniu, nemôže však vykonávať žiadne aktívne pohybové aktivity, pri ktorých sú zaťažované dolné končatiny. Je obmedzený i pri tanci, šoférovaní. Súdny znalec ďalej uviedol, že navrhovateľ je v dôsledku obmedzenia pohyblivosti pravého bedrového kĺbu ťažkého stupňa, skrátenie pravej dolnej končatiny o 5 cm, obmedzený vykonávať prácu, ktorá vyžaduje fyzickú záťaž. Môže vykonávať iba sedavé zamestnanie bez záťaže váhonosných kĺbov. Je obmedzený i pri bežných činnostiach ako je obúvanie, neurobí drep. Má ťažkosti pri dlhom stoji. Peši dokáže prejsť len krátku vzdialenosť, aj to len s použitím ortopedickej obuvi, prípadne paličky. Pri chôdzi napadá na skrátenú pravú dolnú končatinu. Pri dlhšom sedení v aute má bolesti v pravom bedrovom kĺbe a bedrovej chrbtici. Má ťažkosti pri nastupovaní a vystupovaní z auta, pri chôdzi po schodoch. Je výrazne obmedzený v prácach v domácnosti, záhrade, nemôže tancovať. Všetky tieto obmedzenia majú vplyv na jeho duševný stav. Trpí depresiou, má poruchy spánku. Obmedzenia, ktoré sa prejavili po úraze, sú len v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou. Navrhovateľ nemal pred dopravnou nehodou žiadne degeneratívne zmeny na bedrových kĺboch a chrbtici. Vznik artrózy pravého bedrového kĺbu III. Stupňa v relatívne krátkom čase svedčí o úrazovej príčine. Navrhovateľ síce patrí do kategórie 2. Sebestačný, ale neschopný práce. Trávi viac ako 50% dennej doby mimo lôžka. Z týchto záverov znaleckého dokazovania a celého súdom v tomto konaní vykonaného dokazovania vyplýva, že odporcom zaplatené nároky o odškodnenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia v základnom rozsahu sú vzhľadom na ujmu spôsobenú poškodením na zdraví navrhovateľovi, jeho liečením, odstraňovaním následkov poškodenia, dôsledkami poškodenia zdravia navrhovateľa, vek a súčasný zdravotný stav navrhovateľa, nepriaznivé následky poškodenia zdravia na uspokojovanie základných životných potrieb navrhovateľa, obmedzenie života navrhovateľa v bežnom živote, neprimerane nízke a nepostačujúce.

Odporcom zaplatené sumy nepokryli ani len sčasti finančné náklady, ktoré navrhovateľ mal, má a stále až do konca jeho života bude mať v súvislosti so zmierňovaním dôsledkov poškodenia zdravia navrhovateľa. Vzhľadom na tieto skutočnosti má súd za to, že navrhovateľ dostatočne preukázal čo do právneho titulu i do výšky oprávnenosť uplatnených nárokov podľa ustanovenia § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb. . Preto súd návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel a uložil vo výroku tohto rozsudku odporcovi zaplatiť navrhovateľovi sumu 48 733, 32 euro titulom zvýšeného bolestného a sumu 45 508, 86 euro titulom zvýšeného sťaženia spoločenského uplatnenia, o to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku tak, že o trovách konania rozhodne súd samostatným uznesením do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia na Okresnom súde Bratislava I v Bratislave. Z odvolania má byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.
Súčasne je v ňom potrebné uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis